

Fjögur lög fyrir sópran, klarinett og píanó

1. Skólabæn (Heimild: Þorsteinn Björnsson, Bæ í Borgarfirði (1876-1937))

Nýr skóli á nýjum stað
minnir oss á tímuna sem hafa verið.
Hann leiðir oss í spásagnarandanum
inn í hulda framtíð.
Sagan segir frá því sem var og er
og ætíð eru orð hennar
alvarleg og lærdómsrík.

2. Torfi og tófa (Sigurður Breiðfjörð (1798-1846))

Vænt er munn að vanda sinn
og varast talið ljóta;
til hvers ertu, Torfi minn,
tófunni að blóta?

Þó hún deyddi þennan sauð,
þvílíkt bralla fleiri;
hún hefur mikið minni auð
en monsjör Torfi á Eyri.

Þú átt ekkert ektafljóð,
arfa við að geta,
en hún á sjö í holu jóð,
hvað eiga þau að éta?

3. Úr drykkjuspili (Ólafur Jónsson á Söndum (1560-1627))

Hýr gleður hug minn
hásumartíð.
Skæran lofi skaparann
öll skepnan blíð.
Skín yfir oss hans miskunnin.
Hýr gleður hug minn.

Gleður mig enn sá góði bjór,
guði sé þökk og lof;
þó mín sé drykkjan megn og stór
og mjög við of,
mun þó ei reiðast drottinn vór.
- Hýr gleður hug minn.

Vond öldrykkjan veldur oft,
að veröldin forgár öll,
sundurþykkja er senn á loft
og sárleg föll.
Sumum fer það heldur gróft.
- Hýr gleður hug minn.

En þegar dánumenn drekka vel
sem drjúgum oft hefur skeð,
þá vex af ölinu vináttuþel
og virðing með.
Veislu góða ég svoddan tel.
- Hýr gleður hug minn.

Gott er að drekka það góða öl,
gleður það mannsins líf,
meðan að enginn bruggar böll
né byrjar kíf
og bróðurleg elska ei líður kvöl.
- Hýr gleður hug minn.

4. Sofa urtubörn á útskerjum (Þjóðkvæði)

Sofa urtu börn
á útskerjum;
veltur sjór yfir þau
og enginn þau svæfir.

Sofa kisu börn
á kerhlemmum;
murra og mala
og enginn þau svæfir.

Sofa Grýlu börn
á grjóthólum;
urra og ýla
og enginn þau svæfir.

Sofa bola börn
á báshellum;
moð fyrir múla
og enginn þau svæfir.

Sofa manna börn
í mjúku rúmi;
bía og kveða
og babbi þau svæfir.